

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ

A misty landscape with a church spire in the distance and a bright sun in the sky. The sun is large and bright, creating a lens flare effect. The sky is filled with soft, wispy clouds. The foreground is a dark, textured field, possibly a field of small flowers or grass. In the middle ground, there are silhouettes of trees and a church spire rising above the mist. The overall atmosphere is serene and peaceful.

VÁNOCE 2013

Městský betlém

pro poutní kostel
sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

*Vážení a milí přátelé,
srdečně vás zveme na vyřezávání městského betléma
pro poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.*



Zapojit se může každý, rodiny i jednotlivci. Figurky vyřezáváme v adventní době pod odborným dohledem pana Zdeňka Berana, řezbáře a betlémáře ze Sázavy. Vaše figurka bude jedním kamínkem velkého společného díla, městského betléma na Zelené hoře.

Program:

Adventní soboty 14. a 21. prosince

7:30 - adventní roráty v bazilice s průvodem dětí s lucernami

8:15 - snídaně pro děti v křížové chodbě

9:00 - 11:00 - společné vyřezávání betléma

11:00 - svačina (staré recepty horácké kuchyně)

Středa 25.12. Hod Boží vánoční

14:00 – slavnostní žehnání betléma na Zelené hoře



Zakoupení pracovních pomůcek podpořil Kraj Vysočina.

Milí přátelé, bratři a sestry,

Tvoříme betlém do poutního kostela sv. Jana Nepomuckého, a protože jsme začali s předstihem, jednotlivé figurky dostávají jasné obrysy. Křížová chodba se teď každou sobotu adventní mění na dílnu plnou hoblin a vůně dřeva jako v Josefově domě v Nazaretě. Mimochodem víte, která postava byla první hotová? Byl to právě svatý Josef. Jeden šikovný táta ho přinesl s hrdě vykračujícím synkem...

Svatý Josef je vůbec nádherná postava, nejen v našich betlémech ale i v biblickém příběhu, kde hrál tak důležitou roli. Žádná vedlejší postava. On dal Ježíši jméno, on dal Božímu Synu lidský rodokmen, on byl oporou své manželce. V žádném ze čtyř evangelií nenajdeme ani jedno jeho slovo – ale jako muž jedná, zařizuje, chrání a věří. Je tak velký, že si může dovolit být nenápadný. On ví o svém úkolu, ve kterém ho nikdo nenahradí. Nedívám se, že je patronem Církve. Kéž by byl i osobním patronem každého z nás, zvláště nás mužů a otců. Nebojme se občas svatého Josefa požádat o pomoc:

Svatý Josefe, ty jsi vzorem a patronem všech otců, nauč nás křesťansky chápat svoje povinnosti. Naplň opravdovou radostí srdce rodičů, kteří odevzdávají život svým dětem. Nechť se otcové starají o svoje rodiny tak, jako ty ses staral o svou rodinu v Nazaretě, a nechť žijí svůj rodinný život s Ježíšem. Vypros nám, aby nás žádné životní překážky nedokázaly vzdálit od Boha a aby neochladla naše láska. Svátý Josefe, svěř Bohu všechny otce, kteří se starají o svoje rodiny, a zejména ty, kteří svoje povinnosti vykonávají s obtížemi. Amen.



V narozeném Ježíši Kristu se zvláštním způsobem setkává čas s věčností, lidské s božským.

V něm se hodnota i těch sebenepatrnějších věcí vykonaných z lásky dotýká této tajemné hranice.

Přeji Vám radostné Vánoce prožité s narozeným Ježíšem i požeňnanou cestu příštím rokem.

Vojtěch Cikrle

biskup brněnský
Brno, Vánoce 2013

Vaši kněží **P. Vladimír Záleský, P. Tomáš Holý**

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽDÁR NAD SÁZAVOU I

Roráty v adventu:

- Pondělí 2. prosince až úterý 24. prosince:
V pondělí až sobotu rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svátost smíření:

- Pondělí 23. prosince:
9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).



Mše svaté o Vánocích:

- **Úterý 24. prosince – Štědrý den:**

6:30 Rorátní mše svatá.

16:00 Vigilie slavnosti Narození Páně pro rodiče s dětmi.

23:40 Vínek koled (Chrámový sbor)

24:00 Půlnoční mše svatá. Robert Führer: Sonntagsmesse n. 4 (*Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ*).

- **Středa 25. prosince – slavnost Narození Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.

10:30 Sonntagsmesse n. 4 (*Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ*).

- **Čtvrtek 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 7:30 a 10:30.

7:30 *Doprovází rytmická schola sv. Prokopa.*

- **Neděle 29. prosince – svátek Svaté rodiny:** 7:30, 10:30 a 18:00.

- **Úterý 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**

16:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání.

- **Středa 1. ledna 2014 – Matky Boží, Panny Marie:** 7:30, 10:30, 18:00.

- **Pondělí 6. ledna 2014– slavnost Zjevení Páně:**

8:00 a 18:00 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.

- **Neděle 12. ledna 2014 – svátek Křtu Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.

V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II



- **Sobota 7., 14. a 21. prosince:**
Rorátní mše svatá s průvodem dětí v 7:30 hodin.
- **Neděle 22. prosince – 4. neděle adventní:**
9:00 Adventní mše svatá s přinesením betlémského světla.
Od 14:00 do 17:00 předvánoční svátost smíření.
- **Úterý 24. prosince – Štědrý den:**
21:00 Vigilie slavnosti Narození Páně („půlnoční“).
P. Georgius Zrunek, Pastorální mše F dur (chrámový sbor Fons).
- **Středa 25. prosince – slavnost Narození Páně:**
9:00 Mše svatá. (*Vánoční zpěv lidu*).
Od 14:00 do 17:00 je otevřen bazilika a Zelená hora pro veřejnost.
14:00 Žehnání nového městského betléma na Zelené hoře.
- **Čtvrtek 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 9:00 Mše svatá.
- **Pátek 27. prosince – svátek sv. Jana:**
9:30 Mše svatá v Domě klidného stáří na Okružní ul. se zpěvem koled
17:15 Mše svatá s žehnáním svatojanského vína.
- **Neděle 29. prosince – svátek Svaté rodiny:**
9:00 Mše svatá s obnovou manželských slibů a modlitbou za rodiny.
- **Úterý 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
23:00 Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok a prosbou za nový rok 2014 v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Středa 1. ledna 2014 – slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
9:00 Mše svatá. *Světový den modliteb za mír.*
Neděle 5. ledna 2014: 9:00 Robert Führer: Sonntagsmesse n. 4
(*Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ*).
- **Pondělí 6. ledna 2014 – slavnost Zjevení Páně:**
17:15 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- **Neděle 12. ledna 2014 – svátek Křtu Páně:** 9:00 Mše svatá.

DOPROVODNÉ KULTURNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Pátek 13. prosince až neděle 15. prosince, Městské divadlo

Ostrov pohody

Občanské sdružení Ostrov pohody Vás srdečně zve na již 16. ročník tradiční předvánoční akce v Městském divadle ve Žďáru nad Sázavou.

PÁTEK 13. 12. 2013

19:30 – *Bengál*: Skvělá folk-rocková hudební skupina s dobrými písničkami, které chytí za srdce. (Studenti Gymnázia ze Žďáru nad Sázavou)

SOBOTA 14. 12. 2013

14:00 – *Aladinova kouzelná lampa*: Tentokrát se za doprovodu stylové arabské muziky vypravíme s Aladinem do Orientu pro kouzelnou lampu i krásnou princeznu. (Dřevěné divadlo Jana Hrubce z Nového Města na Moravě)

15:15 – *Sávitří*: Příběh na motivy staroindické báje pojednává o lásce princezny Sávitří, která vysvobodí svého muže ze zajetí smrti. (Divadlo Líšeň, Brno)

16:15 – *Vánoční příběh*: Loutkami hraný příběh o narození Ježíška, tak jak se v Českých zemích po staletí vypráví. (Dřevěné divadlo Jana Hrubce)

17:15 – *Havrane z kamene*: Pohádkový baladický příběh o malé čarodějnici, o přátelství, kouzlech a o lásce. (KDS Effrenata, Žďár nad Sázavou)

NEDĚLE 15. 12. 2013

14:00 – *Radovanovy radovánky*: Pohádka na motivy Zdeňka Svěráka, která vypráví o malém zahradníctví a chlapci, který se stále ze všeho raduje. (Divadlo Věž, Brno)

15:30 – *Jak Honza s duchem zatočil*: Pohádka o princezně, třech nápadnících a poctivém Honzovi se snaží dětem ukázat, že krása a štěstí netkví pouze v nablýskaných věcech a hezkém oblečení. (Divadlo eMILLION, Větrný Jeníkov)

16:15 – *Vánoční hra*: S dětmi a jejich rodiči z MŠ Haškova, třídy Studánka se vydáme na cestu do Betléma. (Přátelé waldorfské pedagogiky, Žďár nad Sázavou)

17:15 – *Svatou dobu již tu máme*: Vystoupení žďárských folklórních souborů Rozmarýnek, Bystřinka a Kamínek v doprovodu Horácké muziky. (Žďár n. Sázavou)

Divadlo bude otevřeno vždy od 13:30. Mezi představeními bude ve foyer *tradiční dětská dílna*. Do *her a soutěží* vás zapojí Duha AZ a Přístav vodních skautů Racek. S výtvarníkem Milošem Slámou můžete *tisknout grafiku originálním ručním lilem* na papír i přinesená trička. Můžete se *vyfotit v divadelních kostýmech*, hrát a zpívat vám budou děti z 3. ZŠ a žáci ZUŠ ze třídy pana učitele Kužely. *Sladké perníčky* pro vás upeče o. s. Přátelé waldorfské pedagogiky, ochutnávku silvestrovského pohoštění nabídnou členové Církve adventistů sedmého dne. Ve foyer divadla bude umístěna *vánoční výstava Andílci* (MŠ Žďár nad Sázavou). Tuto akci podporuje město Žďár nad Sázavou. Vstupné dobrovolné. Další informace na www.ostrovphody.cz.



Neděle 15. prosince až neděle 29. prosince od 9:00 do 17:00, kaple sv. Barbory

Výstava betlémů

Farnost svatého Prokopa Vás zve na vánoční výstavu betlémů „**Půjdeme spolu do Betléma**“. Výstava potrvá od **15. do 29. prosince 2013** v kapli svaté Barbory. Otevřeno bude denně **od 9 do 17 hodin**. Výstava bude zahájena **15. prosince 2013 v 11:30 hodin Adventním koncertem**, na který Vás srdečně zveme – zazní zpěvy, housle a varhany.

K vidění budou betlémy klasické, moderní, papírové, dřevěné, vyřezané řezbářem panem J. Běhalem, několik textilních, perníkové, keramické a letos poprvé betlém sestavený z Lega. Můžete se těšit na nový pohyblivý papírový betlém a otáčivý betlém zhotovený panem J. Jarošem.

Pondělí 16. prosince 19:00 – 21:00, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc

Příležitost k modlitbě, ztišení, svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem.

Úterý 17. prosince v 16:00, před Starou radnicí na náměstí Republiky

Živý betlém

V mrazivém odpolední žďárského náměstí znovu ožívá biblický příběh o narození Spasitele. Hrají a zpívají herci ze žďárských církevních škol a obou farností.

So 21. prosince v 18:00, kostel sv. Prokopa,

a neděle 22. prosince 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše

Betlémské světlo

Ekumenická bohoslužba při příležitosti převzetí Betlémského světla ve Vídni se letos uskuteční v sobotu 14. prosince 2013 od 14 hodin ve Votivním kostele na náměstí Rooseveltplatz. Pro Betlémské světlo se tam opět vydají brněnští skauti, kteří jej dopraví do České republiky. Následující sobotu, 21. prosince 2013, bude za spolupráce dalších skautů rozváženo vlaky po naší vlasti.

Motto letošního ročníku Betlémského světla se nese v duchu páté kapitoly knihy proroka Micheáše: „*Nikdy nepodceňuj maličké; může tě to překvapit – z nepatrného počátku vzejde veliká věc.*“ Informace naleznete na webových stránkách www.betlemskesvetlo.cz.

Úterý 24. prosince v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města.

Středa 25. prosince ve 14:00 hodin, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Žehnání nového městského betléma

Na požehnání nového betléma srdečně zveme nejen ty, kdo se podíleli na jeho vyřezávání.

Středa 25. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost v kostele svatého Prokopa

Nejen pro mládež farnosti, zpěvem doprovází schola sv. Prokopa. Vánočně vyzdobený kostel je veřejnosti otevřen každý den.

Čtvrtek 26. prosince v 17:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS: Zpívej v čase vánočním

Zveme vás na tradiční vánoční koncert chrámového sboru FONS.

Sobota 28. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Svatopluk a hosté

Také pěvecký sbor Svatoopluk se připravuje na tradiční vánoční koncert.

Neděle 29. prosince v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Musica Sarensis a C-VOX

Společný vánoční koncert dvou žďárských sborů.



Kdo se nenechá přemoci pravdou, bude přemožen omylem.

(sv. Augustin)

PŘEHLED NEJBLIŽŠÍCH PLÁNOVANÝCH AKCÍ

16. každého měsíce 2014, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc



Otec biskup Vojtěch píše: „Ve shonu naší doby jsme ohroženi neschopností se zastavit a z určitého odstupu se podívat na důležité věci našeho života. Být stále „v pohotovosti“ je pro nás však náročné a vede k únavě, vyčerpání a tendenci řešit (a to až příliš rychle a bez zakotvenosti v příběhu celého života) jen to, co je bezprostředně a neodkladně nutné. Toužíme si odpočinout, odreagovat se, zabavit se něčím jiným. A tak – v lepším případě – bezmyšlenkovitě zapínáme televizi, procházíme zajímavosti na internetu, listujeme časopisy... Přemýšlení o základních a hlubších věcech svého života i života blízkých odkládáme na později a později, až do neurčité budoucnosti. Zároveň v nás roste nejistota a strach, že se k těmto důležitým věcem svého života už nikdy nedostaneme a nebudeme o nich moci s nikým promluvit, a že tíha tohoto břemene bude stále narůstat. V tomto stádiu vyzařujeme do našeho okolí nervozitu, jež se po čase mění v uzavřenost do sebe, nebo k útěku ke vší možné i nemožné činnosti, kterou si dokazujeme, že žijeme.“

Před dvěma tisíci lety prožíval nevyřešené věci svého života i jeden vzdělaný a vysoce postavený muž jménem Nikodém. Na to, co jej trápilo a na co hledal odpovědi, potřeboval někoho, komu by mohl důvěřovat, a také tmu noci, aby každý neviděl kam a za kým jde. Pro Nikodéma dnešních časů (a není jich málo) je nabízeno setkání s týměž Ježíšem.

Každý měsíc můžete najít večer otevřený kostel k tiché chvíli přemýšlení, rozjímání, modlitbě či tichému duchovnímu rozhovoru. K dispozici bude vždy kněz i jáhen. Je možné požádat o svatou zpověď, rozhovor, radu, svěřit své bolesti, nebo požádat o modlitbu a požehnání. Je možné také neříkat nic a jen být chvíli vystaven blahodárnému tichu v Boží blízkosti. Nikodémova noc se koná vždy 16. dne v měsíci ve stejný čas: v zimě (od října do března) od 19:00 do 21:00 hod a v letním období (od dubna do září) od 20:00 do 22:00 hod. Kdokoli může přijít. Bližší informace najdete na www.nikodemovanoc.cz.

Každých čtrnáct dní, v sobotu v 19:30, kostel sv. Prokopa

Večer chval

Stále rostoucí společenství mládeže zve k účasti mladší i starší křesťany na adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní s doprovodem chválové hudby.

24. – 26. ledna 2014, denně v 16:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Triduum modliteb matek

Společenství Modlitby matek srdečně zve farníky obou žďárských farností na již tradiční modlitební Triduum, které se bude konat v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve dnech 24., 25. a 26. ledna 2014. Začátek vždy v 16 hodin.



Středa 8. května až čtvrtek 8. května 2014

Duchovní obnova s otcem Eliášem Vellou

Letos to bude jubilejní desátá návštěva otce Eliase Velly u nás ve farnosti. Podrobný program i místo konání zveřejníme ve velikonočním zpravodaji. *Vladimír Záleský*

16. až 18. května 2014, kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Svatojánská pouť na Zelené hoře

Letošní pouť proběhne den svátku hlavního patrona Čech a o následujícím víkendu.

Pátek 16. května v 17:15 – poutní mše svatá v den svátku

Sobota 17. května v 10:00 a v 17:00 – poutní mše svatá

Neděle 18. května – mše svaté v 6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30

Neděle 1. června 2014 v 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Neděle 8. června 2014 v 10:30, kostel svatého Prokopa

První svaté přijímání

První svaté přijímání v našich farnostech proběhne v prvních červnových týdnech. Prosíme vás o modlitbu za naše prvokomunikanty a jejich rodiny.

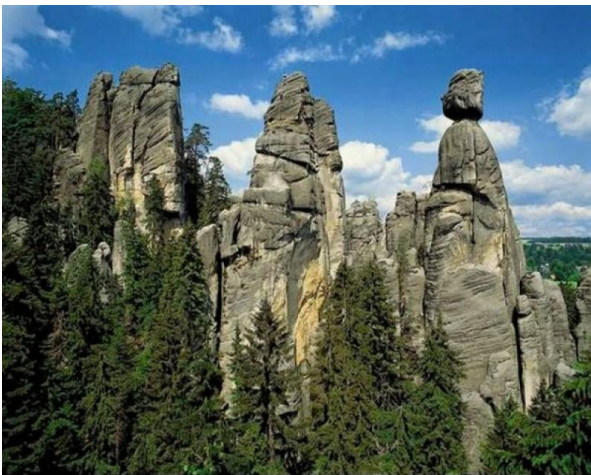
28. června 2014 v 9:00 hod., katedrála sv. Petra a Pavla v Brně

Kněžské svěcení brněnské diecéze

Mezi kandidáty kněžství je v tomto roce Mgr. Jaroslav Sojka z Deblína, ustanovený k jáhenské službě v klášteře.

29. června – 4. července 2014, Broumovsko

9. letní farní put'ák – Broumovsko



Český král Přemysl Otakar I. daroval celé Broumovsko v roce 1213 benediktinům z pražského Břevnova. Jejich modlitby i práce se otiskly do tohoto krásného kraje. Nejvyšší čas tam jet... Jako každý rok zveme mládež od 12 let na společné letní putování a táboření a dobrodružství. Odjíždět chceme v neděli 29. června a návrat bude v pátek 4. července.

Broumovský klášter nelze vynechat z mnoha důvodů: víte, kdo všechno studoval v klášterním gymnáziu? Tak například první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic, jezuitský dějepisec Bohuslav Balbín, spisovatel Alois Jirásek nebo první československý ministr financí Alois Rašín. A víte, co zde objevili v roce 1999? Unikátní kopii Turínského plátna pocházející z roku 1651 společně s darovací listinou podepsanou turínským arcibiskupem Juliusem Ceaserem Bergiriem. Jedná se o jedinou historickou kopii Turínského plátna ve Střední Evropě a nejzdařilejší kopii na světě. Pak se už zatouláme do spleti skal a hlubokých lesů. Broumovské stěny skrývají mnoho úchvatných a přitom opuštěných míst.

P. Vladimír Záleský



Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, ježž on pase, ovce, ježž vodí svou rukou.

(Žalm 95)

15. – 26. července 2014, Kréta

16. expedice mládeže – Kréta 2014



Letos jsme prožili krásné chvíle na horách Korsiky a na Sardinii, na kterou teď často myslím v modlitbě. V Olbii, kde jsme v klidu kroužili ulicemi a hledali trajekt, se nedávno valila třímetrová vlna, která zabíjela a zanechala spoušť. Každá návštěva další země nás přiblíží také k lidem, kteří tam žijí. O to více nás opouští lhostejnost nad

tím, co zrovna tito lidé prožívají. Nedávno jsme zase při mši svaté prosili za oběti zříčeného supermarketu v lotyšské Rize. Možná právě tam jsme nakupovali před lety proviant na expedici.

Středomoří nás uchvátilo natolik, že i jeho letní vedro se dá unést, a tak naše další výprava bude směřovat, dá-li Pán, na Krétu – největší řecký a celkově pátý největší ostrov ve Středozemním moři. Je to zvláštní hornatá nudle, osmkrát delší než širší. Patří sice k Řecku, ale má poměrně velkou samostatnost, takže Heraklion si opravdu hraje na hlavní město. Dnes země s takřka nejmenší kriminalitou v Evropě. Protože je Kréta více než desetkrát menší než Česká republika, projedeme ji opravdu důkladně. Nejvyšší hory budou i letos náš hlavní cíl: Psiloritis se svými 2 456 m n. m. je nejvyšší hora a hned za ní Páhnos v pohorí Levka Ori s 2 453 m n. m. Odpočinek mezi jednotlivými výstupy budeme trávit buď u moře nebo na poutních místech a v starých ortodoxních kláštrech. Už dnes se můžeme těšit na Gortynu – místo kde stál sv. Pavel a kde pak působil jako biskup jeho žák sv. Titus.

Cena výpravy se bude pohybovat kolem 7 000 Kč a je v ní zahrnuta cesta klimatizovaným autobusem, trajekty, tábořiště a celá strava. Odjíždět chceme v úterý 15. července a návrat plánujeme na sobotu 26.7. Jedna cesta bude pravděpodobně dlouhým trajektem z Itálie a druhá cesta krátkým trajektem do Řecku a autobusem přes Makedonii a Srbsko domů. Těším se na přihlášené účastníky od 16 let.

P. Vladimír Šagi Záleský

7. – 13. září 2014, Itálie

Farní pout' po stopách sv. Františka z Assisi 2014



Připravujeme další farní pout' a jejím cílem budou místa spojená se životem svatého Františka, svaté Kláry a svatých Benedikta a jeho sestry Scholastiky – tedy italská Umbrie. Odjždět budeme v neděli odpoledne 7. září a prvním cílem bude Assisi. Tam budeme mít také první dva noclehy, abychom mohli navštívit důležitá místa v okolí, která jsou spojená se životem prvních chudých bratří a jejich „Poverello“.

Mimo jiné nás čeká výstup na Monte Subasio nad Assisi, kde se v dubovém lese nachází klášter s poustevnou a jeskyně sv.

Františka. Další dva noclehy již budou v Nursii, abychom načerpali co nejvíce atmosféru rodiště svatého Benedikta. Ti odvážnější podniknou možná jednodenní výstup na první vrcholky pohoří Monti Sibillini, a pokud by síly stačily, pak i na Monte Vettore. Návrat předpokládám v sobotu 13. září.

Papež František řekl letos při své pouti po stopách sv. Františka z Assisi: *Křesťanu není dovoleno soužití s duchem tohoto světa. Zesvětštění nás vede k marnivosti, zpučnosti a pýše. A to je modla, nikoli Bůh. Idol a idolatrie je nejhorší hřích. Duchovní zesvětštění zabijí. Zabijí duši. Zabijí lidi. Zabijí církve. Kěz nám všem Pán dodá odvahu svléci se z ducha tohoto světa, který je leprou společnosti! Je rakovinou Božího zjevení!*

P. Vladimír Záleský

NĚKOLIK OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2013

8. letní farní puťák – Lužické hory



Letošní farní puťák jsme zahájili již 30. června v malém městečku Jablonné v Podještědí, přímo pod úpatím Lužických hor. Tady nás v bazilice minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy přivítal zdejší otec Jan, velice

sympatický a přítulný pes Pluto a samozřejmě manželé Bořilovi.

Společně jsme povečeřeli a strávili teplý večer po celodenním cestování vlakem. Poté jsme ve večerním šeru slavili v bazilice naši první mši svatou. Po mši nás otec Jan zavedl pod chrám do hrobky sv. Zdislavy. Už bylo hodně hodin, a tak jsme se odebrali na naše první tábořiště, i když to byla jen zahrada hned pod farou. Ani jsme nestihli usnout, když nás vyburcovalo hlasité funění Pluta, který měl od otce Jana do zahrady přísný vstup zakázán. Naštěstí se nám ho za rohlík podařilo dostat za vrátka, která jsme pečlivě uzavřeli. Po chvíli se však v zahradě objevil znovu. A tentokrát, po jeho zkušenostech, to už nebylo jen za rohlík...

Ráno jsme se probudili do nového, krásného dne, který nám připravil mnoho překvapení, zážitků a nových zkušeností. Po snídani jsme vyrazili na čtyřdenní vandr a cestou se zastavili u Zdislaviny studánky, kam podle legendy chodila sv. Zdislava pro léčivou vodu. Procházeli jsme kolem hradu Lemberg a Sloních kamenů, bílých, pískovcových skal, jevících se jako obrovské bílé oblázky, pohozené na pokraji lesa. Závodili jsme při výstupu na nejvyšší vrchol Lužických hor Luž, odkud jsou vidět německé rozlehlé plochy s nespočetnými větrnými elektrárnami i krásná česká pohoří. A odvážlivci se i vykoupli pod spádem hráze. Na letošní puťák, strávený s novými i stálými členy letních vandrů, vedených otcem Vladimírem Záleským, si nikdo nemůže ani slovem stěžovat...

Vojtěch Samek

15. diecézní expedice mládeže: Korsika a Sardinie 2013



Chrochtání polodivokých prasat na Korsice, bimbání zvonků ovčí toulajících se po sardinských horách či mlčení želvy v údolí, bublání vodotrysku kosatek koupajících se v moři někde mezi dvěma ostrovy: zvuky/nezvuky

naprosto odlišné. Stejně tak ostrovy Korsika a Sardinie – cíle letošní expedice.

Korsika nás překvapila svými strmými, kamenitými vrcholky – Monte „Čičo“ – tedy, ehm, vlastně Cinto – nejvyšší hora, která vypadala tak trochu jako ferrata bez ferraty. Během náročně klouzavého a klouzavě náročného horolezeckého výstupu („Au! Moje kolena!“) jsme zažili slunce, bouřku, sněh i vítr.

Stále zelené, zaoblené a trochu Krkonošim podobné kopce Sardinie nám zase učarovaly svojí liduprázdnotí – takovou, že neexistenci jakýchkoli map nám pomohl vyřešit až místní pan starosta z vesnice „Čóro Móro“ - tedy, ehm, vlastně Orgo Soro - a jeho internet.

I lidé na ostrovech se liší – lehce sveřepí Korsičané s orlími nosy a vlasy černými jako uhel, občas sice prostřílí cedule s francouzskými nápisy, ale jinak ochotně pomohou opravit nezdolnou Scanii či nám večer zapějí své korsické písně.

Vzrůstem maličcí Sardininci nás zase obdarují, kdekoliv nás potkají – libo-li červené víno nebo čerstvě podojené ovčí mléko?

Středozemní ostrovy se s námi rozloučí utajeným poutním místem sv. Pavla poustevníka, které se, se svým přístřeším, zdá připravené přímo pro nás. Jeho hluboké ticho pak vystřídá bujarý zpěv na trajektu při zpáteční cestě; roztančíme a rozesmějeme celou loď. Úsměv všem zůstane na tváři i po návratu.

Středozemní ostrovy nás svojí rozmanitostí prostě strhly – řecká Kréto příští rok, těš se!

Anna Brodinová, foto Jan Kohoutek

Schola sv. Prokopa v Itálii



Na začátku října se konal zájezd naší scholy společně s dětským pěveckým sborem Žďáráček do italského města Sommacampagna. Jelikož v Česku byla v té době zima, všichni jsem se těšili na sluníčko a koupání v moři. Bohužel nám počasí nepřálo ani v Itálii. Teploty byly sice vyšší, ale celý pobyt nám přšelo. Přesto nás počasí neodradilo od připraveného programu.

Během tří dnů jsme si prohlédli město Romea a Julie – Veronu. Dále jsme se vyřádili v zábavném parku Gardaland a s radostí jsme zazpívali místním občanům na koncertě i během mše svaté. Atmosféra zájezdu byla přátelská. Bylo to jistě i díky srdečnému přivítání místních lidí, kteří se o nás krásně starali po celou dobu pobytu.

Atmosféru zájezdu více přibližuje několik vět scholistů: „Itálie byla senzační. Líbila se mi laskavost a přívětivost našich hostitelů. Italové nás přijali, jako bychom k nim patřili. Líbil se mi náš dvoupatrový autobus. Největší borec byl Stefano Adami – starosta. Gardaland byl ještě víc super, než jsem očekávala. Sešla se parta super lidí, se kterými bych mohla jet klidně k rybníku pod stan. Mělo by se to zopakovat! ☺ Díky za pěkně strávené 4 dny.“

Členové scholy 🎵

Schola Bigy a SŠG AK na národní pouti do Svaté země *Zápis ze studentova deníčku*

Konec školního roku přinesl pro nás, studenty Bigy a Střední školy gastronomické, úžasnou zprávu. Díky pozvání a velké podpoře Kolpingova díla ČR můžeme navštívit Izrael, zpívat při bohoslužbách ve Svaté zemi!

Zkoušky sboru a kapely byly veselé, ale zároveň naplněné prací i pochybnostmi, zda výsledky budou hodny České národní poutě. Neklesali jsme však na mysli a pilně zpívali a modlili se a nacvičovali, až přišel 7. listopad - den odletu do Svaté země. Někdo se těšil, někdo měl obavy, ale všichni byli plni očekávání.

Let z pražského letiště Václava Havla do Tel Avivu jsme si naplno užívali. Naše první dojmy na izraelské půdě sice nebyly úplně podle očekávání, ale o to silnější byly ty neočekávané. Pohled na Jeruzalém z Olivové hory, odkud Pán Ježíš předpověděl zkázu tohoto města, návštěva arabské čtvrti, Kafarnau, Nazaretu i Betléma, kde jsme byli ubytovaní. Zvláštní atmosféra obklopovala všechna místa, u kterých se náš průvodce zastavoval a poutavě o nich vyprávěl. Sílu a blízkost Pána Ježíše jsme cítili hlavně na místech s ním spojených. Všechno, co se v Izraeli dělo, co jsme mohli vidět, slyšet a zažít, na nás silně zapůsobilo.

Pout' do Svaté země byla nádherná, naplněná nejen krásnými chvílemi s kamarády, ale především duchovním povzbuzením. Silným zážitkem bylo už jen to, kolik lidí z naší země doputovalo až sem, na místa Ježíšova narození, života i smrti. Pociťovali jsme jednotu společenství, ve kterém působí moc Ducha svatého a plní naše srdce radostí, láskou a pokojem.

Nejvíce jsme to vnímali při mších svatých, kde jsme s otevřeným srdcem zpívali a hráli k větší slávě Boží.

Nyní, ať už posloucháme Písmo svaté v kostele, nebo si ho čteme před spaním, jsme v duchu na Hoře Blahoslavenství při horském kázání, vzpomínáme na tichost a sílu modlitby v bazilice Zvěstování Panny Marie, vrací se nám chvíle prožité na břehu Genezaretského jezera. Všichni jsme přijeli z poutě naplnění zážitky a obdařeni dary, které můžeme předávat ostatním. Jsme vděční všem, díky kterým jsme mohli prožít několik neuvěřitelných dní, jež si celý život budeme připomínat.

Hanka Krátká a Maruška Prokopová, obě ze sexty Bigy



Ohlédnutí za Rokem víry ve farnosti svatého Prokopa

Od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013 slavila katolická církev Rok víry. Po Roce sv. Pavla (2008 – 2009) a Roce kněží (2009 – 2010) se jednalo o třetí iniciativu tohoto druhu v pontifikátu papeže Benedikta XVI. Rok víry, který papež vyhlásil vloni svým listem *Porta fidei*, zahájil slavnostní mší svatou ve čtvrtek 11. října v 10.00 hodin na Svatopetrském náměstí. Rok víry byl připomenutím 50. výročí zahájení II. Vatikánského koncilu a zároveň snahou o obnovení (rozhoření) katolické víry ve světě.

1. V naší farnosti jsme povzbuzeni příkladem nového papeže Františka (krátce po jeho zvolení) otevřeli kostel pro věřící i pro veřejnost po celý den. A začali se dít veliké věci. Kostel jako by znovu ožil. Denně se do něho chodí pomodlit asi tak stovka věřících. Zvláště působivé je například svědectví malých školáků, kteří po škole položí v kostele na zem aktovku a krátce pozdraví Pána Ježíše a pak pokračují cestou domů. Mnozí občané našeho města, ale i obyvatelé z okolních měst a obcí se často rádi na chvíli zastaví a ztiší v tomto krásném prostoru. A nezanedbatelnou další skupinou jsou turisté, kteří si s velkým zájmem prohlížejí krásy našeho kostela, zvláště netradiční křížovou cestu od akademického sochaře Karla Stádníka.

Velké poděkování patří našim farníkům dobrovolníkům, kteří se střídají denně od 14 do 18 hodin (resp. do 17 hodin, když je večerní mše svatá) v hlídání kostela. Dělají to rádi, zodpovědně a obětavě. Velikou pomocí je zapojení studentů ŠECRu v rámci studijní průvodcovské praxe a dvou pracovníků z Ligy vozíčkářů. Za celou dobu nového provozu k žádnému závažnému incidentu nedošlo.

2. Protože bylo zároveň 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, uspořádali jsme v neděli 30. června pouť do Moutnice, kde otec biskup Vojtěch při mši svaté požehnal nové sousoší sv. Cyrila a Metoděje od akademického sochaře Petra Váni. Sousoší je zvláštní tím, že se jím dá procházet jako branou, která vede ke kostelu, tedy ke Kristu. V besedě po mši svaté se sochařem Mariánského sloupu jsme získali nové informace o této iniciativě, kterou tolik podporujeme. Plán postavení sloupu schválený pražskými radními je květen 2014. Je ale možné, že díky současným politickým událostem dojde ke zpoždění.



3. Na konci roku víry 24. listopadu, v den slavnosti Ježíše Krále, jsme zasvětili farnost a město Žďár nad Sázavou Neposkvrněnému srdci Panny Marie. Při odpoledním svátostném požehnání jsme se inspirovali zásvětnou modlitbou papeže Jana Pavla II., kterou zasvětil svět Panně Marii ve Fatimě 13. května 1982, přesně rok po atentátu, který na něj byl spáchán. Stejnou modlitbu papež zopakoval ještě jednou v Římě 25. března 1984 během Svátého roku Vykoupení. Poslední zasvěcení naší farnosti vykonal pan farář Alois Učeň 1. ledna 1994. *P. Tomáš Holý*



Pevnou a ryzí víru spatřujeme zejména v těžkostech a zkouškách. Tehdy křesťan Bohu dovoluje, aby ho vzal do náruče, a přivine se k Němu v jistotě, že se svěřuje lásce silné jako nezničitelná skála. Pokud se právě v okamžicích utrpení pokorně spolehne na Boha, můžeme vydat dobré svědectví.

V uplynulém roce jste se stali svědky toho, jak víra v Krista rozněcuje lidská srdce a stává se hybnou silou evangelizace. Tento zážitek vám může pomoci k tomu, abyste vy sami i vaše společenství vyhledávali setkání s druhými lidmi.

A to je důležité – řekl bych přímo zásadní! Zejména se musíme otevřít vůči lidem, kteří ve svých životech mají méně víry a naděje. O chudobě se tolik mluví, ale ne vždy si vzpomeneme na lidi, postrádající víru, kterých je skutečně hodně. Je tolik lidí, kteří potřebují gesto lidskosti, úsměv, to pravé slovo a svědectví, skrze které postřehnou blízkost Ježíše Krále. Kéž není nikdo ochuzen o tato znamení lásky a něhy, která se rodí z víry.

(Papež František k uzavření Roku víry)

Svätost biřmování v roce 2014

Připrava na přijetí svátosti biřmování začne v obou našich žďárských farnostech o 1. neděli postní – 9. března 2014 odpoledne. S otcem Tomášem srdečně zveme všechny, kdo dosud nebyli biřmováni a dosáhli již věk 15 let k přijetí této svátosti, která otevírá netušené Boží bohatství!

Představ si zamilovaný dopis. Asi mnozí z nás ho někdy psali nebo dostali. Kdyby na závěr takového dopisu scházel podpis (znamení, pečeť), obsah dopisu by zůstal stejný, nic by se na něm nezměnilo, ale něco podstatného by v něm chybělo. Jakoby pisatel celou autoritou své bytosti nestál za tím, co sděluje.

A teď k biřmování: živými chrámy Ducha svatého jsme už od chvíle křtu. Byli jsme ponořeni do Boha Otce i Syna i Ducha svatého. V biřmování tedy nepřijímáme nový dar, ale potvrzení přítomnosti daru Ducha v sobě a stáváme se svědky jeho života a působení v nás. Je to jako pečeť k zamilovanému dopisu. Proto se říká

při biřmování: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Ve svátosti biřmování se Duch svatý celou svou autoritou staví za svou přítomnost v nás. Ujišťuje nás o ní. Potvrzuje naše vyvolení za Boží děti, neboť on je věrný.

Takže: těšíme se na setkání 9. března a na biřmování, které bude, dá-li Pán konce října 2014.

Skrze dary Ducha svatého se biřmování stává svátostí, která uzdravuje život křesťana ze dvou smrtelných nemocí: ze stresu a z rutiny. Stres a nuda jsou v podstatě nevědomou podobou rezignace, vyjadřující plíživou beznaděj: „Musím vždycky všechno udělat sám.“ Není to však realismus, nýbrž iluze – ba lépe řečeno pýcha.. „Má-li člověk Ducha svatého, jak sladké jsou všechna námahy tohoto světa,“ říká svatý Jan Maria Vianney. A jindy říká: „Jsou lidé, kterým křesťanský duchovní život připadá nudný – to je znamením, že nežijí z Ducha svatého.“ Stres a nuda nejsou však jenom známkou rezignace, nezadržitelně vedou také k frustraci a nezřízené kritičnosti – a k nejrůznějším podobám agresivity. Mají zároveň ochromující i rozkladné účinky; jsou smrtí všeho tvůrčího a jednotícího; vedou k osamocení a prázdnotě. Svátost biřmování má mocněji uvádět do spojení člověka s Bohem a do společenství lidí; do vztahu lásky a služby. Skrze dary Ducha má být posíleno (“biřmováno“) všechno, co je slabé kvůli slabostem naší přirozenosti: Bůh od nás neočekává víc, než jsme schopni dát. Naším problémem je, že si myslíme, že musíme všechno dokázat sami. U Boha o něčem takovém nemůže být řeči: Proč se stal člověkem? Proč nám dal svého Ducha? Snad proto, aby nás ponechal vlastnímu osudu?

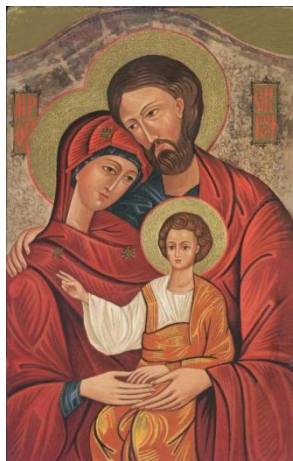
P. Michael Marsch

P. Vladimír Záleský

Rodina - chrám života a lásky

Takto mluvil o rodině bl. Jan Pavel II. Rodina byla velkým předmětem jeho pozornosti a je symbolické, že se téma rodiny spojí v příštím roce se svatořečením bl. Jana XXIII. a Jana Pavla II. Stane se tak v neděli 27. dubna 2014 – tedy o druhé neděli velikonoční, kterou Jan Pavel II. ustanovil nedělí Božího milosrdenství.

Kromě této velké události svolal také papež František na podzim roku 2014 mimořádnou synodu o rodině, která má pomoci „hlásat evangelium při současných výzvách týkajících se rodiny“. Česká biskupská konference se proto připojila k organizaci UNESCO, která vyhlásila rok 2014 Rokem rodiny. Biskupové chtějí pozornost zaměřit na rodinu, která je dnes vystavena mnoha tlakům, které ji ohrožují, ale zároveň je místem, kde chce Ježíš přinášet uzdravení a spásu. Z toho důvodu bude také XI. pouť rodin ve Žďáře nad Sázavou poutí nejenom diecézní, ale celonárodní. Uskuteční se v sobotu 30. srpna 2014.



Z dopisu rodinám papeže Jana Pavla II z roku 1994:

Ze všech těchto mnohých cest je rodina první a nejdůležitější cestou: je to cesta běžná, přesto že si zachovává svou zvláštnost, jedinečnost a neopakovatelnost, jako je neopakovatelný každý člověk; je to cesta, od níž se lidská bytost nemůže odloučit. Normálně totiž přichází na svět uprostřed rodiny, a tak je možné říci, že jí vděčí za samu skutečnost, že je člověkem. Když rodina chybí, vytváří se v člověku vstupujícím do světa znepokojivý a bolestný nedostatek, který ho potom tíží po celý život. Církev je láskyplnou a pohotovou péčí nablízku těm, kdo prožívají podobné situace, protože si dobře uvědomuje zásadní úlohu, k níž je rodina povolána. Ví také, že člověk obvykle odchází z rodiny, aby realizoval své životní povolání zase v novém rodinném kruhu. Dokonce, i když se rozhodne zůstat sám, lze říci, že rodina zůstává obzorem jeho existence jako základní společenství, v němž tkví kořeny veškerých jeho společenských vztahů, od těch nejbližších a nejbezprostřednějších až po ty nejvzdálenější. Nemluvíme snad o „lidské rodině“ v souvislosti se všemi lidmi, kteří na světě žijí? Rodina má svůj původ v téže lásce, již Stvořitel objímá stvořený svět...

Několik otázek pro naše přátele z Tanzánie

Před několika týdnů nás navštívili otec Norbert a otec Bazil z tanzanských farností Mpanga a Ifakara, s nimiž se naši kněží a farníci spřátelili během své letošní cesty do Afriky. Letní africká vedra vyměnili za mrazivé podzimní dny ve střední Evropě, otec Bazil dokonce poprvé v životě zažil sněžení. Přednášeli ve školách, navštívili Žďas, který jim před půl rokem věnoval zvon do nově postaveného kostela, a při bohoslužbách se setkávali s našimi farníky.



Otec Bazil se stará o mentálně postižené, kteří v Africe dodnes často žijí s jistým stigmatem na okraji společnosti:

Působíte v centru pro duševně nemocné v tanzanské Ifakaře, které se jmenuje Betlém. Proč jste si pro něj zvolili toto „vánoční“ jméno?

Betlém znamená v překladu „Dům chleba“, narodil se v něm Kristus a již dávno předtím proroci předpověděli, že odtud vzejde Spasitel. Betlém je malé město, přesto z něj přichází mocný král spasit celý svět, přináší naději a pokoj. Podle toho jsme nazvali naše centrum, aby i lidé bezvýznamní a opomíjení mohli pocítit naději, pokoj a přijetí a dostali šanci nějakým způsobem naplnit svůj život.

Jaké je postavení mentálně postižených v Africe?

V minulosti se tito lidé schovávali, dnes však začínají být otevřeněji přijímáni. V našem centru se staráme o 116 mentálně postižených dětí, spolu s nimi k nám dochází dalších 111 zdravých dětí a společně tráví celý den. Chceme, aby od samého počátku vyrůstaly bez předsudků a naučily se vzájemně lásce.

Je to lehká nebo náročná práce?

Ne, ne, vůbec to není jednoduché, vždyť je to práce s dětmi (směje se). Přináší nám to hodně výzev, ať už jde o samotnou výchovu dětí, nebo o zajištění ekonomického chodu centra.

Otec Norbert je duchovním správcem farnosti Mpanga, kam naši farníci letos v únoru přivezli opravené traktory:

Jak jste se seznámil s českými kněžími?

Otec biskup mě v roce 2005 poslal studovat do Říma, ubytování se pro mě našlo v české koleji Nepomucenum a tam jsem se seznámil s bohoslovci z Česka.

Když se naše výprava vrátila z Tanzánie, hovořili s velkým uznáním o tom, jak se každá rodina podílí na životě vaší farnosti...

V Africe je každá farnost rozdělena do malých společenství věřících. Každý týden se alespoň na hodinu společně setkávají, modlí se, ale také společně prožívají svoje radosti i problémy. Na tomto základě potom vyrůstá život celé farnosti – lidé o sobě vědí a vzájemně se podporují nejen ve víře.

Žijí ve vašem regionu pouze křesťané?

Vůbec ne, žijí zde muslimové, vyznavači tradičních náboženství, působí tu letniční církve. Ale vzájemné soužití je zcela mírumilovné, napětí, které je cítit na severu země, se k nám vůbec nepřenáší. Myslím, že je tam podněcují skupiny, které sledují především své soukromé zájmy.

Co byste žďárským farníkům popřál k Vánocům?

Nejprve bych chtěl znovu zopakovat své upřímné díky Vám všem. Samozřejmě vám přeji šťastné Vánoce a mnoho dobrého do nového roku. A protože už nebudu mít příležitost oslovit vás společně, rád bych tlumočil pozvání všech našich farníků k nám do Mpangy, každého z vás s radostí přijmeme.

Ptal se Zbyněk Vintr



Papež František: Radost evangelia (Evangelii gaudium)

Vybrali jsme pro vás několik myšlenek z nové apoštolské exhortace svatého otce Františka, které nám mohou pomoci hlouběji prožít letošní Vánoce:



Když spatřil Zachariáš den Páně, vyzývá k provolávání Krále, který je pokorný a přijíždí na oslátku: „Hlasitě zajásej, siónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu!“ (Zach 9,9). Možná, že ještě nakažlivější je zvolání proroka Sofoniáše, který nám ukazuje téhož Boha jako zářivý střed slávy a radosti a který chce toto spásonosné zvolání sdělit svému lidu. Četba tohoto textu mne naplňuje

životem: „Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz, bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá“ (Sof 3,17). (...)

Zvu každého křesťana, ať už je kdekoli a v jakékoli situaci, aby dnes obnovil svoje osobní setkání s Ježíšem Kristem nebo alespoň přijal rozhodnutí nechat se od Něho potkat a denně Jej bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se jej toto pozvání netýká, protože „nikdo není vyloučen z radosti, kterou přinesl Pán“. Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už jeho na příchod čekal s otevřenou náručí. Toto je chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu: „Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsobů jsem unikal před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu s Tebou. Potřebuji Tě. Vysvobod' mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své vykupitelské náruče“. Tolik dobrého se nám dostává, když se k Němu vracíme poté, co jsme bloudili! Znovu naléhám: Bůh nikdy neochabuje v odpouštění, jsme to my, kdo ochabujeme v žádosti o odpuštění. Ten kdo nás vyzval odpustit „sedmdesát sedmkrát“ (Mt 18,22), nám dává příklad. On odpouští sedmdesát sedmkrát. Vrací se, aby nás znovu a znovu bral na svá ramena. Nikdo nám nebude moci odejmout důstojnost, kterou nám uděluje tato nekonečná a nezlomná láska. S jennocitem, který neklame a vždycky umí vrátit radost, umožní nám pozvednout hlavu a začít znovu. Neutíkejme před Ježíšovým vzkříšením, nikdy se nevzdávejme, ať se děje, co se děje. Nic nás nemůže hnát kupředu více než Jeho život! (...)

Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoc. Uznávám, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a okolnostech, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nadevše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství: „Má duše je zbavena pokoje, zapomněl jsem, co je štěstí... Hle, co připomenu svému srdci, abych opět nabyl naděje. Jahvova přízeň se neskončila, nevycherpal se jeho soucit... Dobré je potichu očekávat Jahvovu spásu.“ (Pláč 3,17.21-23.26). (...)

Dobro se vždycky chce sdílet. Každá autentická zkušenost pravdy a krásy sama sebou expanduje a každý člověk, který prožívá hluboké osvobození, dostává větší vnímavost pro potřeby druhých. Dobro se sdílením ujímá a rozvíjí. Kdo tedy touží žít důstojně a plně, nemá jinou cestu, než uznávat druhého a usilovat o jeho dobro. Neměla by nás proto udivovat některá vyjádření svatého Pavla: „Kristova láska nás nutí“ (2 Kor 5,14); „Běda, kdybych nehlásal evangelium!“ (1 Kor 9,16). (...)

Vycházející církev má otevřené dveře. Vycházet ven k druhým a dosahovat lidských periferií, neznamená běžet za světem bezhlavě a beze smyslu. Častokrát je lepší zpomalit krok, odložit úzkost před pohledem do očí a naslouchat, anebo odmítnout naléhání a doprovázet toho, kdo zůstal na kraji cesty. Někdy je jako otec čekající na marnotratného syna u otevřených dveří, aby, až se vrátí, mohl vstoupit bez obtíží. (...)

Vyjděme, vyjděme nabídnout všem život Ježíše Krista. Opakuji tady celé církvi to, co jsem mnohokrát řekl kněžím i laikům v Buenos Aires: preferuji církev havarovanou, raněnou a špinavou, protože vyšla do ulic, spíše než církev, která ochořela uzavřeností a pohodlností a drží se vlastních jistot. Nechci církev, která se stará o to, aby byla středem, a která se nakonec uzavírá do spleti obsesí a procesů. Pokud nás má něco posvátně zneklidňovat a dělat našemu svědomí starosti, pak to, že mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů smyslu a života. Více než strach z pochybení námi doufám pohne strach z uzavřenosti do struktur, které nám dávají falešnou ochranu, do norem, které nás přetvářejí v nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš nám bez ustání opakuje: „Vy jim dejte jíst“ (Mk 6,37). *Překlad www.radiovaticana.cz*

Z činnosti farních hospodářů ve farnosti svatého Prokopa



V letošním roce se nám podařilo opravit poškozenou zeď na farní zahradě, která utrpěla pádem stromu při bouři v letním období. Jistě jste také zaregistrovali rekonstrukci dřevěného obložení obětního stolu v presbytáři kostela. Dále jsme v rámci opravy fasády kaple svatě Barbory částečně obnovili nátěr oken, který dokončíme v jarních měsících příštího roku.

V měsíci listopadu byly opraveny a naladěny varhany za cenu 10 000 Kč. Celkové doladění a vyčištění se bude kvůli teplotě konat v letních měsících roku 2014.

V současné době vrcholí přípravy na zhotovení technické dokumentace k rekonstrukci elektrorozvodné skříně v kapli sv. Barbory a rozvaděče v sakristii

kostela svatého Prokopa, neboť ten stávající je již v téměř havarijním stavu. Bezprostředně navazující nutnou akcí bude výměna a modernizace osvětlení interiéru našeho kostela.

Naší snahou je také snížit výdaje za elektrickou energii, které se díky osvětlení a především vytápění kostela v zimním období spotřebuje okolo 65 MWh ročně. K plánované úspoře by měla napomoci účast na aukci dodavatelů energií, do které budou objekty kostela, kaple i fary přihlášeny.

Výše uvedené plánované akce budou financovány výhradně z farního rozpočtu a vyžadají si náklady v objemu cca 350 000 Kč. Za účelem pokrytí těchto výdajů se v příštím roce uskuteční farní sbírka.

Za vaši podporu materiální i duchovní upřímně Pán Bůh zaplatí.

Za tým farních hospodářů Jiří Kamarád

Na sbírku Charita pro Filipíny přispěli dárci téměř pět miliony



Filipínskou Charitu podporuje mezinárodní humanitární tým, jehož členem je také Charita ČR. V rámci světové pomoci se česká Charita podílí na distribuci okamžité pomoci. Jde zejména o dodávku stanových plachet, potravinových a hygienických balíčků.

„Za finanční dary na pomoc Filipínám jsme velmi vděční. Současně jsou pro nás závazkem. Prostředky využijeme na pomoc obětem tajfunu podle aktuálních potřeb, zjištěných na základě šetření v terénu, které provádí sesterská organizace Charita Filipíny a ve spolupráci s naším pracovníkem,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR.

Finanční prostředky na Filipínách pomohou lidem a komunitám v oblastech, které 8. listopadu zasáhl tajfun Haiyan.

Finanční sbírka pro Filipíny – finanční dary lze zasílat na bankovní účet č.55660022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 133. Na sbírkový účet přispěli dárci již částkou 4 657 930 Kč (stav k 21. 11. v 8 hodin).

Další prostředky na pomoc Filipínám přišly prostřednictvím dárcovské SMS ve tvaru DMS CHARITASVET na číslo 87 777. Cena jedné DMS je 30 Kč, Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců.

Oblastní charita Žďár nad Sázavou, www.charita.cz



Každému z nás posílá Bůh svou vánoční „hvězdu“.

(P. Vojtěch Kodet)

Dětem: Stéblo slámy

Proč Ježíš přišel jako dítě

Bruno Ferrero z knihy Vánoční příběhy pro potěchu duše, nakladatelství Portál

Pastýři se vraceli z Betléma, kde se poklonili Ježíškovi narozenému v chlévě. Nesli mu náručí darů a teď se vraceli s prázdnýma rukama.

Kromě jednoho z nich, mladičkého pastýře, téměř ještě chlapce. Ten si z betlémského chléva přece jen něco odnesl. Celou cestu tu věc pevně svíral v dlani. Ostatní by si toho ani nevšimli, kdyby se kdosi nezeptal: „Co to máš v ruce?“

„Stéblo slámy,“ odpověděl mladík. „Vzal jsem si ho z jesliček, ve kterých leželo to dítě.“ „Stéblo slámy,“ ušklíbali se ostatní. „Takové smet! Zahod' to!“ Mladý pastýř rozhodně zavrtěl hlavou. „Kdepak,“ namítl, „já si ho schovám. Pro mě je to znamení, připomíná mi malého Ježíška. Pokaždé, když ho vezmu do ruky, vzpomenu si na něj i na to, co o něm řekli andělé.“

Druhý den si pastýři mladíka znovu začali dobírat: „Co jsi udělal s tím stéblem?“ Mladík jim ho ukázal. „Pořád ho nosím u sebe.“ „Zahod' to, k ničemu ti není.“ „Ne. Má velkou cenu. Ležel na ní Boží Syn.“ „A co má být? Důležitý je přece Boží Syn, a ne kus slámy.“

„Mýlíte se. Velkou cenu má i ta sláma. Na čem jiném by ležel, když je tak chudý? Boží Syn potřeboval trochu slámy. To mě poučilo, že Bůh potřebuje i obyčejné lidi a věci. Potřebuje nás, kteří nemáme velkou cenu, kteří toho moc nevíme.“ Stéblo jako by mělo pro toho pastýře čím dál větší význam. Na pastvě ho často držel v ruce, vzpomínal na slova andělů a byl šťastný, že má Bůh tolik rád lidi, že se stal stejně malým jako oni. Pak mu však jeden z jeho druhů vytrhl stéblo z ruky a rozhořčeně vykřikl: „Dej už s tím zatraceným stéblem pokoj! Bolí nás z těch hloupostí hlava!“ Stéblo vztekle zmačkal a zahodil.

Mladík klidně vstal, zvedl stéblo ze země a opatrně narovnal. „Vidíš, zůstalo stejné jako předtím. Pořád je to stéblo slámy. Ani tvůj vztek s ním nic nezmožil. Jistě, zničit stéblo slámy je snadné. Ale přemýšlel jsi už někdy o tom, proč nám Bůh seslal malé dítě, když potřebujeme silného zachránce a vojevůdce? Jednou vyroste, bude z něho muž a nic ho neporazí. I přes lidskou zlobu zůstane tím, čím je - Spasitelem, kterého nám seslal Bůh.“ Mladý pastýř se usmál a se zářícím pohledem pokračoval: „Boží láska se totiž nedá zničit a zahodit. I když se zdá křehká a slabá jako stéblo slámy.“

Převzato z www.vira.cz



PODĚKOVÁNÍ

Kolpingovo dílo ČR, jako jeden z hlavních organizátorů Národní poutě do Svaté země, děkuje všem, kdo pomáhali, aby se pout' na závěr Roku víry stala krásným a nezapomenutelným zážitkem pro všechny zúčastněné. Byli to především duchovní, kteří nám pomáhali uvědomovat si biblické souvislosti a duchovně prožívat tuto cestu. Byli to P. Vladimír Záleský, P. Petr Košolíč (Kunštát), P. Petr Václavek (Přímětice), P. Jiří Janoušek (Fryšava) a P. Jan David (Radešinská Svratka).

Andělským zpěvům se podobal hudební doprovod dvou poutních mší v podání BIGY sboru z Biskupského gymnázia ze Žďáru nad Sázavou. Velké poděkování proto patří všem členům souboru za jejich poctivou přípravu a desítky hodin zkoušení, které přinesly své ovoce a také následně ovoce tisícovky poutníků z celé České republiky. To vše se uskutečnilo díky vstřícnému přístupu vedení školy a pedagogů, kteří děti doprovázeli.

Myslím, že všichni pevně doufáme, že se do Izraele ještě někdy podíváme, ale troufám si tvrdit, že už to nebude nikdy při takovéto jedinečné události, která se nesmazatelně zapsala do našich srdcí.

Michael Kubík

ŽDÁRSKÁ VÝROČÍ

Zhruba před 1030 lety se do roku 984 datují počátky nejstaršího osídlení ve Žďáře a založení nejstaršího kostela, o němž legenda vypráví, že jej posvětil svatý Vojtěch.

Před 750 lety byly roku 1264 přeneseny ostatky Bočka ze Zbraslavi do jižní lodi.

Před 745 lety zemřel roku 1269 Smil z Lichtenburka a pohřben v kapli P. Marie.

Před 375 lety pořizují roku 1639 cisterciáci za opata Jana Greifenfelse znovu žďárský klášter.

Před 345 lety vystřídal roku 1669 na pozici žďárského faráře Bartoloměje Sartoria ze Sedlce Martin Hliněnský.

Před 315 lety byla roku 1699 dokončena oprava kostela svatého Prokopa, poté co jej roku 1695 zasáhl blesk a zachvátil požár – byla vystavěna nová věž s bání, což připomíná pamětní list ze dne 13. 8. 1699 uložený v bání kostela.

Před 305 lety byl roku 1709 zřízen Dolní hřbitov podle plánů J. B. Santiniho.

Před 300 lety se roku 1714 stal žďárským varhaníkem Jan Karel Damascenus Ninger, který se roku 1712 přizemil do Žďáru z Čáslavi.

Před 285 lety byla roku 1729 postavena kaple svaté Barbory.

Před 230 lety byl roku 1784 zrušen žďárský klášter.

Před 150 lety vyhořela roku 1864 část farního kostela a radnice.

Před 110 lety byla roku 1904 provedena nadlouho poslední výmalba baziliky.

Před 105 lety vykonali roku 1909 redemptoristé z Červenky u Litovle ve Žďáře lidové misie. Na svěcení misijního kříže přišlo před farní kostel 3 000 lidí.

Před 85 lety byl roku 1929 otevřen Lidový dům s Orlovnou. 27. září 1929 byla při oslavách milenia sv. Václava vyzdobena a osvětlena věž farního kostela, zazněly fanfáry a druhý den večer následovalo divadelní představení o sv. Václavu.

Před 80 lety proběhly ve dnech 25. března až 1. dubna 1934 ve farnosti svatého Prokopa misie jezuitů z Velehradu.

Před 45 lety nastoupil v roce 1969 na místo kaplana ve farnosti svatého Prokopa P. ThDr. Antonín Sporer, pozdější arciděkan v Ústí nad Labem.

Před 40 lety zemřel dne 10. dubna 1974 varhaník František Pospíšil ve věku 95 let. Naposledy hrál na varhany na Zelené hoře v neděli 13. září 1970. Ve farním kostele byl téhož roku instalován nový oltář čelem k lidu.

Před 30 lety byla od dubna do září 1984 provedena generální oprava věže svatého Prokopa. K pěti schránkám s dokumenty byla do makovice věže přiložena šestá.

Před 25 lety byly v prosinci roku 1989 dovezeny dva nové zvony pro kostela svatého Prokopa – sv. Prokop a sv. Cyril a Metoděj.

Před 20 lety zemřeli dva bývalí žďárští kněží: 28. června 1994 katecheta P. Vladimír Krček a 19. prosince 1994 farář Alois Učeň.

Před 5 lety byl dne 5. ledna 2009 povýšen klášterní kostel na baziliku minor.

S laskavým zapůjčením dat Petra Peňáze

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných:

První pátek v měsíci a dle potřeby

Duchovní správce: P. ThLic. Tomáš Holý

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,

591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 16:00 – 18:00

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00.

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa a pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,

Klášteř 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2013: Redakční návrh Vladimír Záleský, Tomáš Holý a Zbyněk Vintr. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností, autoři jsou uvedeni u článků. Obrázky archiv farností a internet. Foto na titulní stránce Jiří Spurný. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **17. února** příslušnému duchovnímu správci.



DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA
ŽDÁR NAD SÁZAVOU



3

králový koncert

v Novém Městě na Moravě

PŘIJMĚTE NAŠE POZVÁNÍ NA TRADIČNÍ
KONCERT, KTERÝ JE VĚNOVÁN VŠEM
KOLEDNÍKŮM, DOBROVOLNÍKŮM
I DÁRCŮM.

Neděle 12. 1. 2014 v 17.00
Kostel sv. Kunhuty
v Novém Městě na Moravě



ÚČINKUJÍ

C-VOX
sbor mladých
zpěváků ze
Žďáru n. S.



**Orchestr
Něhoslava
Kyjovského**

při ZUŠ Bystřice
nad Pernštejnem



KAMBALA
dobrovolnické centrum

Koncert je pořádán pod záštitou
www.kambala.zdarsko.cz

www.zdar.charita.cz

